

El refugi de les mascotes oblidades

El paisatge desèrtic no enganya: el bar de carretera de The Feliuettes ben bé podria ser als Monegres. FOTO: A. CHAVARRIA

THE FELIULETTES ESTRENEN UN NOU ESPECTACLE MUSICAL I L'OMPLEN DE REFERÈNCIES A LA CULTURA AUDIOVISUAL DELS ANYS 80 I 90

RAMON OLIVER

Què se n'ha fet, d'elles? Va haver-hi un moment –el seu moment de glòria– en què tothom portava la seva figura impresa en una samarreta o transformada en clauer. Però a poc a poc –en alguns casos amb més rapidesa que en d'altres– tots les vam anar arraconant i oblidant i, sovint, fins i tot ens van començar a semblar gargots **tirant a ridículs**. Doncs, igual com hi ha lleis que intenten protegir les mascotes animals a les quals els amos han deixat de fer cas, hi hauria d'haver lleis que protegissin la memòria de les mascotes dissenyades per convertir-se en imatge d'algun gran esdeveniment d'aquests que marquen època. Mascotes com ara aquell **Naranjito** vinculat al Mundial 1982. O aquell **Curro** que es passejava per l'Expo de Sevilla del 1992. Precisament el mateix any que el nostre **Cobi** (el més afortunat i recordat d'aquests tres personatges) es convertia en símbol de la Barcelona olímpica.

I qui vulgui retre homenatge a aquestes tres mascotes, no ha de fer altra cosa que dei-

xar-se caure pel Cobi Curro Naranjito, un **bar de carretera** d'aquests que convidarien a passar de llarg, si no sabessis que a dins t'hi esperen les mateixes **Feliuettes** que tant et van divertir amb el seu primer espectacle.

La dècada prodigiosa?

En aquell primer divertiment musical, The Feliuettes es dedicaven a buscar les petjades de **la Feliu**, quelcom no gaire complicat, si tenim en compte que la Núria es deixa veure força per tot arreu. Però aquest cop, les noies que interpreten a l'escenari s'han proposat una cosa una mica més complicada: **retrobar-se amb un pare** que es va oblidar d'elles com qui s'oblida d'una mascota. A falta de pare, i amb una mare massa ocupada al seu bar de carretera per fer-se càrrec d'elles, aquestes noies es van dedicar a devorar tele i més tele.

COBI CURRO NARANJITO

DE THE FELIULETTES. DIR. I DRAMATÚRGIA: MARTÍ TORRAS MAYNERIS. DIR.: MUSICAL: GERARD SESÉ. INT.: LAIA ALSINA, MARIA CIRICI, LAURA PAU. LLOC: SALA MUNTANER. MUNTANER, 4. METRO: UNIVERSITAT (L1, L2). TEL.: 934 515 752. DATA: FINS AL 21/1. HORARI: DE DC. A DS., 20.30H; DG., 18.30H. PREU: 20-22€. **25% DE DESCOMPTE.** ● Salamuntaner.com

I ara estan disposades a recordar-nos què i qui protagonitzava la tele de fa tres dècades, i a oferir-nos una gamberrada amb el seu punt de nostàlgia en què, això sí, en lloc de recórrer al jukebox, s'opta per la música original composta per **Gerard Sesé**.

En qualsevol cas, si la companyia presenta l'obra com "una comèdia sobre la dècada dels vuitanta" (encara que els noranta també hi siguin presents), és perquè les referències a aquells anys ens faran sentir com si estiguéssim ficats en un episodi de **Stranger Things**, però del tot casolà i sense fenòmens paranormals.

De fet, a l'hora de fer un llistat d'ítems d'aquella època que han tingut presents en el seu espectacle, The Feliuettes inclouen els **Gremlins** i **Poltergeist** al costat, posem per cas, de Mecano, Parchís, els Barrufets i Maradona.

+ estrenes

Brundibár: òpera versus Holocaust. FOTO: ENRIC ROMANÍ

BRUNDIBÁR

Tot va començar el 1941. Aquell any, l'asil per a nens jueus de la ciutat de Praga acollia l'estrena d'una òpera creada per Hans Krása i basada en un popular conte infantil d'Adolf Hoffmeister. El cas és que l'autor no es va presentar a l'estrena i no va poder ni tan sols excusar la seva absència: per aquelles dates, ja havia estat deportat al camp de concentració de Theresienstadt. Que, si ho recordeu –i si heu vist l'espectacle *Himmelweg*, un dels grans èxits de la Sala Atrium, segur que ho recordareu–, va ser aquell camp que la propaganda nazi va intentar fer servir com a instrument publicitari per desmentir les inquietants informacions que havien començat a córrer pel món sobre el que passava de debò als camps. Als documentals filmats pel nazisme fins i tot es pot observar algun fragment de l'òpera de Krása. Però, naturalment, no expliquen que tant el compositor com bona part del repartiment d'aquelles funcions van acabar poc després convertits en fum als forns crematoris d'Auschwitz. Després de l'holocaust, a final de la dècada dels setanta, *Brundibár* va ser reconstruïda. I va arribar a Barcelona fa ara justament vint anys, mitjançant unes representacions en el repartiment de les quals figuraven sis intèrprets que, passat el temps, acabarien formant part de la companyia Els Pirates Teatre, que tants bons moments ens està fent passar des de l'escenari del Maldà, el teatre que actualment gestionen. Doncs aquí teniu aquells nens que de grans es van fer pirates, dirigint ara els passos dels nens que han agafat el seu relleu. DE HANS KRÁSA. LLIBRET: ADOLF HOFFMEISTER. DIR. ARTÍSTICA: DAVIS ALBET. DIR. MUSICAL: FRANCESC PRAT. DIR. ESCÈNICS: ADRIÀ AUBERT. CIA. ELS PIRATES TEATRE & GRUP INSTRUMENTAL BCN 216 & COMUSITÀRIA. LLOC: TEATRE LLIURE MONTJUÍC. PG. SANTA MADRONA, 40. METRO: POBLE SEC (L3). TEL.: 932 892 770. DATA: 9/1. HORARI: 20.30H; PREU: 8-11€. **15% DE DESCOMPTE.** ● Teatrelliure.com

PUNT DE FUGA O LA MORAL DE L'HERBICIDA

S'ha acabat el món tal com l'hem conegut fins ara! Encara som a temps de reinventar la humanitat, amb el benentès que estiguem disposats a posar punt final al que en resta, recomençar com qui diu des de zero i repoblar la terra amb nous objectius. Ja veureu, ja, com milloren les coses a partir d'aquest nou inici! O potser hi ha coses que no poden canviar mai perquè estem condemnats a reproduir-les un cop i un altre, per moltes oportunitats que ens donin? Aquí teniu un espectacle que ens convida a pensar en el tema. CIA. ÉSGRATA. DIR.: EDUARD TUDELA. INT.: LAIA ALBERCH, GEORGINA LATRE, JAVIER LÓPEZ. LLOC: TEATRE TANTARANTANA (ÀTIC 22). C/ LES FLORS, 22. METRO: PARAL·LEL (L2, L3). TEL.: 934 417 022. DATA: FINS AL 28/1. HORARI: DE DJ. A DS., 20H; DG., 18.30H. PREU: 13€. ● Tantarantana.com